

Told, er det ikke nogen Ubetydelighed, det dreier sig om. Det er 20 pCt. af Tolden, som Forhøielsen udgjør, altsaa næsten 5—6 Rd. paa 30 Bierter eller 10 pCt. af Varens Værdi. Naar den kan indføres saa meget billigere, vil det give Anledning til Forsølfning; man vil sætte noget Aroma paa den, og det vil ikke kunne betale sig for Andre at komme med deres usørfalstede Varer, som vel ville kunne affettes, men dog ikke i de Kvantiteter, som de ellers kunde vente, fordi den eftergjorte Vare altid vil have størst Begjer. Det finder allerede Sted nu, at vore Fabriker levere Rom, Arrak og forskjellige Spirituosa, som ikke paa nogen Maade ere fabrikerede af Sukker eller Hvi, men have en tilnærmelsesvis god Smag, og det kan man ikke forhindre. Det er ganske vist, at allerede den Difference, der er foreslaaet i Spiritustolden, nemlig $4\frac{1}{2}$ Sk. pr. Pot, har meget stor Betænkelse, men denne vilde yderligere sørges ved at lægge 20 % til Romtolden, og jeg tror, at det vilde være særlig til Forurettelse for vore danske Ver, om man vilde besnytte fremmede Spirituosa paa deres Beskoning. Jeg skal endnu kun omtale Vintolden, som af Regjeringen er foreslaaet forhøiet fra $4\frac{1}{8}$ Sk. som den nu er, til 6 Sk. pr. Pund. I Folkethinget blev det af et Flertal i Udvalget foreslaaet, at det skulde være 8 Sk. pr. Pund — en Flaske kan beregnes til $1\frac{1}{2}$ Pund; det er altsaa 12 Sk. pr. Flaske — og der var dengang i Udvalgets Betænkning opstillet en Beregning, hvorefter man ventede en forøget Indtægt gennem denne Afgift af 77,000 Rdlr. Jeg skal først bemærke, at det forekommer mig meget tvivlsomt, om en saadan Indtægt vil komme. Det er ikke vist, at Forbruget af Vin vil holde sig paa samme Standpunkt som nu, hvis Tolden bliver 12 Sk. pr. Flaske. Den er allerede nu 7 Sk., og det er en temmelig høi Told; man kan ikke saaledes absolut slutte, at en Artikel som Vin vil blive konsumeret i større Udstrækning; thi det maa erindres, at Vin er en Luxusartikel, og Luxusartikler ere, tror jeg, de allerfarligste at røre ved, fordi, hvis man for at staffe Indtægt, sætter Tolden saa høit, at Forbruget aftager, kommer Indtægten ikke tilstede, og det kan ikke nytte, at man har en høi Told staaende i Tarifen, naar den ikke bliver betalt af den store Masse; thi det maa man vel lægge Mærke til, at al Told, der paalægges, maa forudsættes at betales af den store Masse. Jeg mener, at i et Land som Danmark er ikke den store Masse rige Mænd, men der er den store Masse mindre vel bemidlede Folk, og det kan aldeles ikke nytte noget, at vi indrette Tolden saaledes, at rige Mænd skulle betale meget store Summer, fordi man sluffer sig selv i saa Henseende. Man bør indrette det saaledes, at det bliver den store Masse, der skal betale Tolden, og det nytter ikke noget, at man vil bort fra Told paa Livsformødenhederne. Det forholder sig — det maa jeg her

komme tilbage til —, som jeg tidligere sagde om Fritagelse for Told paa Salt, at jeg vilde nok gaa ind derpaa; men jeg vilde ikke være saa uhyre tilfreds med Salttoldens Afstæfelse, hvis det ikke var for Salteriernes Skyld. Nu accepterer jeg den. Vi maa ikke skuffe os, der er den store Masse, der skal udrede Tolden (Finantsministeren: Ikke paa Vin!) Ikke paa Vin, nei, ganske vist, men jeg kom til det ved at tale om Vin, fordi jeg ikke tror, at der vil blive konsumeret saa megen Vin, naar Tolden bliver saa stærkt forhøiet. Jeg tror, det er en hel Del Folk, som betænke sig paa at kjøbe en Flaske Vin, naar den i Stedet for 2 Mk. 8 ø skulde koste 3 Mk. (Bloug: Det er ikke god Vin!) Det kan gjerne være, at det ikke er god Vin, men det er den, den store Masse drikker. Jeg tror, at det vilde bidrage noget til Foringelse af Konsumen, og desuden tror jeg, som der ogsaa er bemærket paa et andet Sted, at det vilde give Anledning til en større Fabrikation af Noget, man kaldte Vin, af indenlandsk Saft, hvis Beskyttelse paa ingen Maade vilde være hensigtsmæssig. Der kunde være mange andre Safter, som jeg kunde ønske at gaa ind paa, men det kan naturligvis ikke falde mig ind at gaa i Detaillen ved denne Behandling af Sagen; jeg har kun nævnt de store Artikler, som kunne faae Indflydelse paa hele Resultatet. Jeg skal ved denne Leilighed omtale Manufakturvarer, og jeg maa da erkjende, at Regjeringen vistnok med Hensyn til disse er gaaet en Biet, som er ønskelig. Jeg tror, at der maatte ikke er nogen Del af Tarifen, der i den Grad har trængt til Omdannelse, som netop Tolden paa Manufakturvarer, og uaget jeg selv ikke er saa nøie inde i Forholdet, hvad Manufakturvarer angaar, saa har jeg af Folk, som kjende til Sagen, ladet mig sige, at Forslaget i det Hele maa siges at være meget tilfredsstillende. Jeg har endnu nogle ganske enkelte Bemærkninger at gjøre med Hensyn til Kreditoplagsretten. Det er jo ganske sikkert, at Kreditoplagsretten er et meget stort Gode for Handelsstanden og derigjennem for Omsætningsforholdene, men jeg tror, at den navnlig med Hensyn til Manufakturvarer kunde udvides noget. Jeg kunde ønske, at Forslaget tilloed Kreditoplagsret for alle Manufakturvarer, idet det altid gjør enhver Omsætning besværlig, naar der er enkelte Artikler, som ere undtagne fra at komme paa Kreditoplag eller undtagne fra at kunne udføres, saaledes at Tolden kan blive godtgjort. Naar der er Tale om Udførsel, saa er der jo altid Tale om Handel paa fremmede Steder, og naar fremmede Kjøbere skulde komme heril for at udsøge Manufakturvarer, saa er det ikke nok, at de allerfleste Manufakturvarer kunne faae, de maa kunne faas alle sammen. Er der 4 eller 5 enkelte Artikler, som ikke kunne faas, saa kan det ikke nytte, at de handlende søge Kjøbenhavn som Marked, saa maa de søge til Hamborg eller andre Steder, hvor de